

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Titulus XVI. Peculiariora notanda in Conciliis Africanis circa Convocationem,
Locum, Tempus Celebrationis, Qualitatem, Numerum, Præsidium,
Formam Canonum, sumptus Itineris & Mansionis, Pœnas ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

dum, quo gubernata est per Apostolos, illorum Discipulos, & Successores istorum, usque ad Concilia Generalia, & per novem priora sæcula, in quibus celebrata sunt octo priora hujus generis. Porro, quandiu Apostoli vixerunt, Ecclesia gubernata non est à Petro, ut à Monarcha, sed ab Apostolis conjunctim cum illo, ut status partim Aristocraticus, partim Monarchicus. Actus Apostolorum id testantur, Discipuli Apostolorum illorum exemplum secuti sunt: quod patet possimum per Concilia, quæ celebrantur, ad imitationem illorum, quæ ab Apostolis convocata sunt, & in quibus videre est Episcopos Provinciarum suas rexisse Ecclesias, inconsulto Pontifice. Inter ea, legantur Concilia *Africana*, nec non quinque priora Orientalia, Particularia, quorum illa in codice Ecclesiæ Africanæ continentur; ista verò in codice Ecclesiæ Universæ primòque *Dionysii exigui*. Notabiliores hanc circa rem Canones sunt l. 4. *Conc. Nicæni*. c. 13. 14. *Conc. Antiocheni*. c. 3. & 7. *Conc. Sardicenis*, qui introduxerunt Recursum ad Pontificem in judiciis Episcoporum. Sed de his fufius in *Notis circa Concilia*, & in *Tractatu de Ecclesiâ*.

TITULUS XVI.

PECULIARIA *Notanda in CONCILIIS AFRICANIS Circa CONVOCATIONEM, LOCUM, TEMPUS CELEBRATIONIS, QUALITATEM, NUMERUM, PRÆSENTIAM, FORMAM CANONUM, SUMPTUS ITINERIS ET MANSIONIS, PÆNAS ABSENTIUM, AUTORITATEM SECUNDI ORDINIS.*

PECULIARIA, Quæ colligimus, totidem administrant probationes libertatis Ecclesiarum, quoad Disciplinam: pleraque ostendunt Ecclesiam AFRICANAM ab aliis discrepare circa Concilia. Ea igitur colligimus ob hanc causam: uno autem sub *Titulo* eas collocamus, idè, quòd pauca de singulis dicenda sint.

CONVOCATIO.

Ex omnibus Conciliis Africanis, quorum Acta habemus, quæque nomen CONCILII gerunt, nullum est in quo nominatim dicatur à qua Persona fuerit convocatum; an ab Imperatore; an à Proconsule; an ex eorum consensu, vel licentiâ; an à Capite Ecclesiæ Africanæ, nempe Carthaginensi Episcopo; an à Capite uniuscujusque Provinciæ, nempe Primæ aut Metropolitanæ. Itaque, ex illis Actis nulla potest erui decisio circa quæstionem, ad quam ex duabus Potestatibus Spirituali & Temporalis, pertineat Convocatio Conciliorum; nam silentium utrimque æquale est, quoad jus utriusque Potestatis, nec major locus est Argumento negativo contra Temporalem, quàm contra Spiritualem Potestatem. Enimverò, quidam Canones *Codici Ecclesiæ Africanæ* probant, Episcopum Carthaginensem convocavisse Concilium universale hujus Ecclesiæ: talis est *Canon 95*. alii ostendunt, Concilium Provinciale convocatum fuisse à Primæ; talis est *Can. 73*. ejusdem *Codici*. Sed nihil est in his Canonibus, quod excludat auctoritatem temporalem à Convocatione horum Conciliorum. Adjice plures, in eodem *Codice*, Canones reperiri, ex quibus concludi potest aliquatenus, Ecclesiam Africanam agnovisse, quòd Principum auctoritas necessaria sit ad Convocationem Conciliorum, quia multæ sunt res ad Religionis bonum conducentes, quas statuere non possunt, sine hac auctoritate: tales sunt omnes Canones, quibus ostensum fuit Concilia Africana sæpè Imperatori supplicavisse, ut ab eo imperarent Leges circa res temporales, quarum Religio indigebat;

Primam hanc observationem restringimus ad Convocatum, qui Concilia dicuntur, nam *Cap. 5. cognitio- nis 1. Collationis Carthaginensis* expressè dicitur, Convocatum hunc, sive Collationem, convocatum fuisse ab HONORIO, Imperatore, qui congregavit omnes Episcopos Catholicos & Donatistas, ut, selectis ex utraque parte peritissimis, discuterent, & juxta Scripturam ac Traditionem, dissolverent difficultates, quæ separationem pepererant. Convocatum hic est anni 411.

TEMPUS CELEBRATIONIS.

Inter Concilia Africana, quorum Acta habemus, pauca sunt, quorum tempus non designetur, per *Consulatus*. Id perspicuum est, quoad Concilia, quorum Canones inserti sunt *Codici Ecclesiæ Africanæ*, & quoad illa, de quorum celebratione mentio expressa fit, in eodem *Codice*, licet eorum Canones non referantur. Aliquot Concilia excipimus ab observatione hæc; quoniam Acta Concilii XIX. *Carthaginense* non docent quo anno illud habitum fuerit. vid. *Tom. I. Biblioth. JUSTELLI*, pag. 388. & 396.

Aliud observandum est circa tempus Celebrationis Conciliorum *Africanæ*. Nempè Synodum Hippo-nensem an. 393., assignavisse 10. *Septembris* uniuscujusque anni, celebrationi Concilii Universalis. *Canon. 73*. *Codici* hujus Ecclesiæ sumptus è Concilio *Cartagin. an. 401.* id expressè dicit. Hæc circumstantia omiſsa fuit in *Epitome Canonum* quæ Concilium Carthaginense III. sequitur; dicitur solùm quòd Concilium universale quotannis celebrabitur, Eadem quoque omittitur in *Can. 2.* hujus Concilii *Carthagin. III.* Ex omnibus Conciliis Africanis huic Hippo-nensi posterioribus, nullum est, quod habitum fuerit 10. *Septembris*, dùm Concilia Africana fuere annua, quod duravit solùm ab anno 393. ad ann. 407. In quibusdam annis duo habita fuere: tales sunt anni 397. & 408. *Canon. 18.* *Codici* laudati docet, Decretum Nicæni, circa binam celebrationem Conciliorum Provincialium, productum fuisse ad Concilium universale Africæ.

LOCUS CELEBRATIONIS.

Quoad Hocce Caput, duplex Conciliorum genus distinguendum est: alia gerunt nomen alicujus Urbis, putà Carthaginis, Milevi, Hipponis, hæc autem habita fuerunt in loco, cujus nomen ferunt. Ex his Conciliis componitur *Codex Ecclesiæ Africanæ*, & pleraque eorum habita fuere Carthagine in variis Basilicis, quarum aliquot expressè nuncupantur in *Codice* 1. *Basilica Rearedificata. Tom. I. Bibliotheca JUSTELLI pag. 149.* 2. *Basilica 2. Regionis pag. 160.* 3. *Basilica Fauſti pag. 141.* *Basilica Pacis. pag. 149.*

Alia Concilia nomen Regionis sumpserunt, & dicuntur AFRICANA, fortè quia componuntur ex Episcopis universæ Nationis. *Tria* ex illis habita sunt sub ANASTASIO Pontifice, & octo sub INNOCENTIO I. Omnia *Undecim* extant in *Codice Ecclesiæ Africanæ*, sub nomine *Concil. Carthaginensium*. Primum est an. 399. 2. & 3. anni 402. reliqua habita sunt annis 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410.

Præter hæc *Undecim* Concilia, *Africana* dicta, quæ sunt vera Concilia, est unum Concilium Africanum, quod nihil est aliud, quàm Collectio Canonum à Conciliis Africanis factorum; in eo discrepans solùm à codice Ecclesiæ Universalis, quòd in ea omittantur Acta Concilii *Carthaginensis* anno 419.

Fortè, juxta exemplum Conciliorum, quæ *Africana* dicta fuerunt, quædam Concilia Germaniæ, vel Galliæ,

vel Hiberniæ; nuncupata fuerunt *Germanica*; *Galliana*, vel *Hibernica*: Concilia Universalia primum habita fuere in variis Provinciis juxta illarum ordinem initio ducto à Proconsulari. Deinceps, decretum fuit, ut celebrarentur in loco, qui commodior videretur pro negotiorum occurrentiâ *Can. 95. Cod. Ecclesie Africana.*

QUALITAS CONCILIORUM AFRICANORUM.

Sub hoc *Titulo* complectimur varias species Conciliorum Africanorum: nempe, 1. merè Provincialia; quæ componentur ex Episcopis unius Provinciæ; tale fuit Concilium *Carthagin.* an. 409. 2. Plusquam Provincialia vel Semi-nationalia; qualia sunt ea; quæ componentur è pluribus Provinciis; non verò ex omnibus; tale fuit *Carthaginense I.* an. 348. ut dicit *Jussellus*; & *Carthaginense II.* an. 397. *Mense Maio*, quòd insertur ex his verbis præfationis *Coepti operis diversarum Provinciarum.*

3. Perfectè Nationalia, quæ coalescebant ex Episcopis Universalis Nationis; tale fuit *Carthagin.* III. an. 397. *Mense Septembris*: Generale illud fuisse insertur ex Statutis generalibus; quæ condidit, pro Universalis Africæ *Can. 1. & 2.* Illud perfectè Nationale fuisse concludi potest; ex eo, quòd instituit ultimam speciem Conciliorum Africanorum; quæ sunt Nationalia, per representationem; ea nempe; ad quæ conveniunt Deputati singularum Provinciarum. *Canon. 2.* fert; quòd deinceps Provinciæ tres tantum Deputatos mittent & Provincia Tripolitana unicum.

Comitia Generalia; CLERI GALLICANI similia sunt his Conciliis Nationalibus per representationem; in eo; quòd Provinciæ per Legatos solum intersunt.

Divisio observata non est peculiaris Concilii Africanis; nam ea videtur in Conciliis *GALLIÆ*, nec non *HISPANIÆ*; sed peculiare est Africæ, quòd præterea ex ejus Conciliis; quorum numerus parvus non est; sunt Nationalia: nam pauciora sunt illa in *Galliâ*, *Hispaniâ*; *Britanniâ*, respectu Conciliorum Provincialium.

Ad distinguenda Concilia Nationalia Ecclesiæ Africanæ, ab iis; quæ Provincialia fuere tantum, habemus viam faciliem ac brevem: nempe; habenda sunt pro *Nationalibus* omnia; quorum Canonès inserti fuere *Codici* hujus Ecclesiæ. Id insertur ex eo, quòd *Compiler* horum Canonum; loquens de Concilio *Carthaginensi* an. 409. dicat; se hujus Acta omisisse; quia non erat Generale; *gesta hujus Concilii ideo non descripsi, quoniam Provinciale, non generale celebratum est.* Undè credibile fit; omnia Concilia; quorum Actus inserti fuere huic *Codici*, esse generalia, sive Nationalia. Fortè ob eandem causam; ab eodem *Codice* abest Concilium *Carthaginense*; habitum sub *GRATO* an. 348. quòd supra diximus esse plusquam Provinciale, vel Semi-nationale, quamvis aliunde notabile fit; propter Statutorum suorum qualitatem.

Concilia Nationalia distinguuntur præterea per generalitatem Statutorum ipsorum. Igitur; cum Statuta Concilii *Carthagin.* III. an. 397. *Can. 1. 2.* sint generalia; pro Universalis Africæ; credibile est illud esse generale.

Cum Concilia Nationalia Africæ sint vetustissima Conciliorum Nationalium; in aliis Regionibus habitorum; ea quoque sunt sola; quorum existat corpus separatim; absque ullo alieno. & confirmatum à Concilio ejusdem generis. Denique; eadem fuere exemplaria Conciliorum Generalium alibi habitorum; ut probavimus in nostris *Quæstionibus Historicis* circa Concilia Nationalia.

NUMERUS CONCILIORUM AFRICANORUM.

Pauciora sunt Concilia Africæ quam statim apparet:

Tom. I.

nam 1. ut supra diximus, *undecim*; quæ dicuntur *Africana*, nomine tenus differunt à *Carthaginensibus*; quorum annus ibidem notatus est. 2. Concilium *Carthaginense II.* & *Atleavianum II.* supposititia sunt; quòd colligitur ex Canonibus; qui illis attribuuntur; quia sumpti sunt ex Conciliis anterioribus; aut posterioribus temporibus; in quo utrumque collocatur.

Denique; Concilium *Carthaginense IV.* suspectum est falsitatis apud multos Eruditos; sive ob formam Canonum; seu ob magnam eorum copiam; seu propter silentium Veterum circa hoc Concilium; seu quòd non fuerit insertum *Codici*; quamvis Concilia ipsi anteriora; & posteriora; inserta fuerint: *Quatuordecim* proinde Concilia eximenda sunt à vulgari numero; quibus subductis; remanent solum XVIII. quæ inserta sunt *Codici*; quorum XVI. habita sunt *Carthagine*; unum *Hippone*; & alterum *Milevi*; nec non duo alia *Carthaginensia*; quorum unum habitum fuit an. 348. sub *GRATO*; & aliud sub *Bonifacio*; Episcopo *Carthagin.* an. 525. Concilium *Carthaginense* an. 419. bis ponitur in *Indice* Conciliorum insertorum *Codici Ecclesie Africana*; in fronte & in fine; in fronte; propter primam sessionem 23. *Maii*; in qua facti fuere *Canones 33.* & lecti *Canones* in *Codice* comprehensi; in fine; propter secundam sessionem 27. *Maii*; in qua *sex* *Canones* facti fuere.

PRÆSIDENTIA.

Triplex est probationis genus; quòd Præsul *Carthaginensis* præstiterit Conciliis Universalibus Africæ; 1. semper nuncupatur in Præfatione primus inter eos; qui adfuisse dicuntur: totidem sunt exempla quot præfationes.

2. A quocunque fiat propositio in Concilio; semper eam concludit Episcopus *Carthaginensis*; ut videre est in omnibus Canonibus super propositione alterius factis. 3. Semper subscribit primus: nulla referimus exempla; sed monemus; tot illa esse; quot existunt subscriptiones illorum Conciliorum earum pars major continetur in *Codice Ecclesie Afric.* nonnulla sunt in Concilio *Carthagin.* an. 525.

Eadem suppetunt probationes Præfidentia Primatum seu Metropolitanorum in Conciliis Provincialibus; excepto argumento subscriptionum; quorum nulla supersunt;posito tamen quòd Concilium sub *GRATO* habitum an. 348. sit Provinciale.

Inter subscriptiones *Aurelii*; Episcopi *Carthaginensis*; quædam habent verbum *Carthaginensis*; quædam non. Quoad priores; vide *Concil. Carthag.* an. 407. *Aurelius Episcopus Carthaginensis* &c. Quoad posteriores; vide *Concil. Carthag.* an. 419. *Aurelius Episcopus his &c.*

BONIFACIUS Episcopus ejusdem Urbis; subscribendo Concilio *Carthag.* an. 525. scribit *Episcopus Plebis Carthaginensis*. Cum Præfidentia nihil aliud sit quàm prima sessio; sub hoc verbo contineri potest ordo sessionis Episcoporum in Conciliis; circa quem observamus hic; quòd is in Africâ disponderetur ex tempore Ordinationis; exceptis Primatibus *Numidiæ* & *Primatibus Mauritanie*; *Can. 86. Cod. Eccl. Afric.*

FORMA CANONUM.

Hoc peculiare est circa formam Canonum Conciliorum Africæ cujuscumque speciei; quòd aliquando contineant propositionem ab alio factam; quàm à Præfidente; conclusionem sive sententiam Præfidentis; & consensum unanimum reliquorum. Patrum; qui adhaeserunt. Priores *Canones*; in quibus hæc tria observantur; sunt *Canones* Concilii sub *GRATO*; an. 348. hæc forma Canonis sumpta videtur partim ex Concilio *Sardicensi* an. 347. cui *GRATUS* interfuerat; ut videtur in *Can. 5.* ejusdem Concilii *Carthaginensis*. Dicimus partim; quia non apparet quòd; ubi propositio facta; est ab alio Episcopo; quàm *OSIO*; qui

K 3 creditur

creditur præfuisse Concilio Sardicensi, idem Osius concluderit, seu sententiam seorsum dixerit, cui cæteri adhæserint; sed hoc in casu comprehenditur in verbo Generali *Universi*. Magna pars Canonum reliquorum incipit à verbo *Placuit*. Hæc forma introducta fuit à Concilio *Eliberitano* an. 305. & *Carthagin.* ann. 397. & adfinis est formæ Apostolicæ, *visum est*. in Concilio *Hierosolimit.* ACT. APOST. Cap. XV.

SUMPTUS ITINERIS ET MANSIONIS
QUOAD CONCILIA AFRICANA.

Unicus est Conciliorum Africanorum Canon, qui doceat undè fumerentur sumptus ad Conciliorum celebrationem necessarii, nempe 2. Concil. Carthag. III. an. 397, in quo cernitur, pecuniâ Ecclesiæ destinata hospitalitati, huic impensa inservivisse; nam, reducendo numerum Patrum Concilii Universalis, ad tres ex unâquaque Provinciâ, Synodus dicit, se id facere, ut *minusque hospitibus sumptuosi Conventus evadant*.

POENÆ CONTRA EPISCOPOS, QUI
NEGLIGEBANT ADESSE CONCILIO.

Concilium Carthaginense ann. 401. decernit, ut omnes Episcopi Provinciæ, Concilio Provinciali intersint, nisi legitimo impedimento detineantur, sive senectutis, seu valetudinis, seu alterius necessitatis, item, ut unusquisque Primas dividat omnes Prælatos Congregatos in duas tresve Classes, è quarum singulis unus assumatur, qui ad Concilium Universale die præstituta conveniat, nisi legitime impediatur; quo in casu, impedimentum exponet in Responsione ad Epistolam Convocationis: quod si impedimentum deinceps accidat, illud intimabit Primati, aliàs privabitur Communione cum aliis Ecclesiis, & redigetur ad Communionem Ecclesiæ suæ *Can. 76. C. d. Eccles. African.*

Hic plura sunt singularia 1. Dispensatio conveniendi ad Concilium Universale, concessa omnibus Episcopis Provinciæ, qui non erunt Deputati. 2. Modus eligendi hos Deputatos, per divisionem Episcoporum in duas tresve Classes, è quarum singulis unus Deputatus sumebatur. 3. Paucitas Deputatorum, respectively ad quantitatem Episcoporum uniuscujusque Provinciæ, exceptâ Tripolitanâ. 4. Excommunicatio partialis, quæ redigebat Episcopum ad Communionem solius Ecclesiæ suæ.

AUTHORITAS SECUNDI ORDINIS
IN CONCILIIIS AFRICÆ.

Ex Instrumentis insertis Codici Ecclesiæ Africanæ non apparet Sacerdotes interfuisse Conciliis istius Regionis, ubi enim de personis, quæ adfuerunt, fit sermo, commemorantur solum Episcopi, de quibus dicitur, eos sedere cum Præsidente, & Diaconi, qui stare dicuntur, *adstantibus Diaconis*.

Enimverò, Concilium Carthaginense ann. 419. loquitur de duobus Presbyteris, qui cum Episcopis adfuerunt & confederunt; sed illi erant Deputati Sedis Apostolicæ, sive Pontificis; unus vocabatur *Philippus*, alter *Asellius*.

Extrâ hunc Codicem, est Concilium Africæ habitum sub S. CYPRIANO, circa Baptismum collatum ab Hæreticis, vel Schismaticis, in cuius præfatione fit mentio Sacerdotum, *cum Presbyteris & Diaconibus*; Sed non apparet, quòd hi Sacerdotes aliquam autoritatem exercuerint: imò inferri potest contrarium, ex eo quod Epistola S. Cypriani, quæ servavit hoc Concilium, referendo Suffragia eorum, qui ad fuerunt, nullum, quod à Presbytero prolatum fuerit, proponit.

TITULUS XVII.

RATIONES pro & contra, circa SUPPOSITIONEM CONCILII CARTHAGINENSIS IV. celebrati an. 398.

Antequàm deducam rationes in quibus posset fundari suppositio *Quarti* Concilii *Carthaginensis*, operæ pretium est ut moneam, nihil hac de re posse afferri, quod videatur firmissimum, & quod posset dici fortius, accedit magis ad simplicem suspicionem, & meram conjecturam quàm ad probationem; quapropter Pater LABBEUS, qui solet nota facere Concilia supposita, de hoc nullum verbum profert. Hanc eandem ob causam Dominus DE LAUBEPINE, Episcopus Aurelianensis, istud Concilium tuens tanquàm certum & constans, totum se dedit intelligentiæ multorum ejus Canonum. In eadem opinione eruditus Pater MORIN excepit ex eodem Concilio, Ordinem, aut Pontificale, quod habetur ab illo, ut antiquissimus Ordo, aut Pontificale Occidentis de Ordinatione: itaque Cardinalis BONA non debuisset id Concilium collocare cum Concilio Romano sub SILVESTRO, cujus suppositio ut indubitata habetur. Id incumbit mihi adhuc monendum, idem Concilium continere præscriptiones seu præceptiones maximi momenti, non solum de Ordinibus ab Episcopatu ad Cantoratam, & de omnibus Officiis Ecclesiasticorum, sed etiam de Sacramentis Matrimonii, Eucharistiæ, & Pœnitentiæ, & de aliis gravibus Moralis aut *Discipline* capitibus. Quamobrem maximi interest, perpendere quâ valeat autoritate, & præcipuè, an locus sit reputandi illud supposititium.

Tandem par est mihi admonere, quòd, ut detur aliquis ordo rationibus, quæ posset afferri, ad ostendendum Concilium Carthaginense IV. videri supposititium, teneor illas in quinque Classes diversas dividere; quia quinque variis Locis potest considerari; nempe, Materiâ, Formâ, Numero, subscriptionibus, Testimoniis temporis, & colligi potest aliqua ratio suppositionis, ex unoquoque illorum Locorum.

Rationes 1. Classis accipiuntur è primo, & ultimo CANONE. *Primus* videtur esse factus post Concilium Ephesinum celebratum an. 431. nam inducit Episcopum ad confitendum, se credere duas Naturas, & Unam in JESU CHRISTO Personam, quod definitum est solum à Concilio Ephesino, aut potius primùm ab isto Concilio est definitum. Igitur, iste *Canon* excerptus videtur ex aliquo Concilio posteriori Concilio Ephesino, quod exegerit ab Episcopo recens promotò, fidem decisionis à Concilio Ephesino latæ contra *Nestorium*: & aliquis credendi Locus est, hæresim *Nestorii*, ejusque condemnationem huic Concilio occasione dedisse. Aliud est, in eodem *Canone*, quo suspicari possit, non celebratum esse nisi post annum 415. ex eo quod statuat, exigi ab Episcopo novo confessionem exprefsam Peccati Originalis. Et primùm necessaria fuit, post condemnationem hæresis Pelagianæ factam primùm à Concilio *Diospolitano*, an. 415. C. 2. 3. 4. 5. professionis ab isto Hæresiarcho in eo Concilio factæ, in retractationem suorum Errorum. Adjici posset, valde verisimile esse quòd Ecclesia Africana non exegerit talem fidei confessionem à novis Episcopis, nisi postquàm definitio facta à Concilio *Diospolitano* acceptata fuerit ab eadem Ecclesiâ; quod videtur solummodò factum in Concilio *Carthaginensi*, habito an. 418. in quo definitur peccatum Adami ad posteros translatum fuisse, & eâ de causâ Infantes baptisari, *in remissionem peccatorum*. In eodem *Canone* Caput cuiusque Provinciæ Ecclesiasticæ appellatur *Metropolitanus*, contra usum Ecclesiæ Africanæ in quâ vocabatur *Primas*.

In *Ultimo Canone*, Concilium habet, ut adulteras mulieres viduas, quæ post votam Continentiam, iterum copu-